

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v bestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jedenemec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— : : : 4.50 za pol leta . . . 6.— : : : 9.— za vse leto . . . 12.— : : : 18.— Naročnine se plačevati naprej na sarobno brez priložene sarobnice se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglašje se plačevati loco Trst. Odprte reklame se prostje pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Krivičniki, nasilniki in — hinavci!

(Zvršetek.)

O napadih in izgrelih molčimo, ker to je že tako navada, da so Italijani nedolžni kakor novorojene dete tudi tedaj, kadar napadajo in izživljajo, in so zločinci vedno le oni, ki so toli drzni, da se — branijo!

Imenitna pa je izjava, da Slovani stremé po gospodstvu v deželi. To sicer ni res, ker mi ne želimo družega, nego enakopravnosti in nismo zahtevali še nikdar, da bi nam bili Italijani podrejeni. A denimo, da bi bilo tudi res, potem bi to še vedno ne bil nikak zločin od strani slovanske večine v deželi, ako vidijo Hrvati in Slovenci, da si celo manjšina prisvaja pravico do gospodstva. Mi nismo oboževalji načela večine, ker je to načelo brutalno in ker je naše prepričanje tako, da tudi manjšine imajo pravico do primerne varstva. Pač pa zahtevamo za slovansko večino vsaj toliko pravice in svobode, kakor jo uživa ital. manjšina. In ako že gospôda v svoji zaslepljenosti zahtevajo na vsak način — mi ne želimo tega —, da jeden mora biti kladivo in drugi nakovalo, potem pa nimajo italijanska gospôda nikake pravice, da opravičujejo svoja dokazana nasilstva s tem, da večina noče več biti nakovalo, kakor je bila dosedaj.

Gospodje so še toliko drzni, da se sklicujejo tudi na svoje število v dokaz, da so oni poklicani za gospodstvo v deželi. Dobro je tako, kajti s tem so priznali, da falzifikujejo tudi uradno zabeležena dejstva. Saj govori uradna statistika, da je v Istri 184.000 Slovanov in le 118.000 Italijanov. Tako govori statistika, v resnici pa je razmerje še neugodnejše za Italijane, kajti dobro vemo, kako se je vršilo zadnje ljudsko štetje in kake so italijanski občinski zastopi fabricirali „Italijane“ na papirju. Sklicevanje Italijanov na svoje število je torej argument, ki šepa na vseh nogah, kolikor jih ima.

Tudi na svojo višo „kulturo“ se sklicujejo gospôda! Kde bi se ne smejal! Kdor je živel po mestih istrskih, ta ve, kakega kova je ta kultura,

in nam pritrdi gotovo, da je v slehernem malem trgu po Slovenskem več komforta in modernega, recimo, evropskega življenja, nego po vseh mestih Istre, izvemši Pulj, kateremu pa je utisnila značaj civilizacije le avstrijska mornarica. Istrski Italijani imajo pač par doktorjev in veleposestnikov, to pa je — vse! Kako pa so si vzgojili oni svojo maso, narod, sosebno kmeta? Kolon je to in nič drugega: brez zmisla za svoje človeško dostojanstvo, brez zmisla za samostojnost, brez zmisla za javno življenje, brez vsake politične izobrazbe in brez razsodnosti in brez vsacega kriterija. Siromak nima nikake druge volje, razun volje — svojega „gospôda“! Mirno vestjo rečemo lahko, da je naš slovenski kmet pravi mislec in filozof v primeri z laškim kmetom. In gospôda nam še govore o laški „kulturi“! A kako so si vzgojili svoje meščanstvo, svoj srednji stan? Nočemo ponavljati že opisanih dogodkov, ki so na veliko sramoto onim, ki so jih uprizarili; opozarjamo le na dogodek, ki se je dogodil pred par dnevi na odprtem morju, o kojem dogodku pravi celo predsinočna „Serra“, da bi ne bil ostal brez resnih posledic, da ni pošten avstrijski častnik preprečil najhujšega zla! Vsakdo naj si misli sam, kake morejo biti „resne posledice“ na odprtem morju . . .!

Tako torej: tu imamo torej tisto kulturo, katero so si izbrali italijanska gospôda kakor pravni naslov do nadvladja v deželi istrski . . .!

Zlata vreden je tudi izrek, da deželaisraka mora zahvaliti na vseh svojih institucijah le „rimsko kulturo“! S tem izrekom so gospodje, primerno svojemu resničnemu mišljenju in čutstvom, proslavili stoletnico zveze Istre z Avstrijo. Tu so bili gospôda enkrat odkritosrčni, hvala jim na tem! Sedaj vedo na Dunaju, kaka je hvaležnost te gospode za vse dobrote, s katerimi jih predobrotne obisplje naša država. Oni jemljejo sicer radi iz rok naše države, ali priznana dobrotnica jim je vendar le in jedino le — rimska kultura!

To treba razumeti, kaj znači ime „rimska kultura“ na jeziku naših italianissimov! Treba vedeti, da pojem „kulture“ pri naših italianissimih ne znači oplemenjevanja človeka po razvoju njega

duševnih sil in sposobnosti, ne znači oplemenjevanja šeg, navad, običajev in zakonov za medsebojno življenje! Ampak „rimska kultura“ je našim italianissimom bojni klic politične vsebine, je geslo, ki stoji kakor „motto“ na čelu političnega in državnopravnega programa, katerega moramo začetati mi ne le kakor Slovani, ampak tudi kakor Avstrijci! Treba razumeti „žargon“ naših italianissimov, da vemo in pojмимо, kaj si mislijo ta gospôda, kadar govore, da oni imajo zahvaliti za vse le „rimsko kulturo“! Ta „rimska kultura“, ki paradira tudi na resoluciji „močnih“ Pirancev, je po razumevanju italianissimov golo zanikovanje državne misli avstrijske.

Ta rimska kultura jim ni le pazna fraza, le tako zavoljo lepšega, ampak je zrno, je obsežna beseda, v kateri so obseženi idejali in cilji one stranke, ki sklepa ravnokar resolucije zoper nas Slované.

In ljudje, ki slede takim bojnim klicem, ljudje s takimi „idejali“, so še toliko drzni, da naslovljajo svoje resolucije na avstrijsko vladu, čež: glejte nas tu, ki na vsa barbarična izzivanja Slovanov odgovarjamo z zdrolo politiko, zmernimi in resnimi nasveti! Glejte nas tu, ki se borimo le zoper neopravičeno zahtevo Slovanov po nadvladju! Gospôda so res virtuozji v hinavstvu! Toda, kako smo že rekli zadnjič? V isti hip, ko so se povzpeli na to vrtoglavo višino hinavstva, zavrtelo se jim je v glavi, „padli so iz uloge“, spozabili so se, zdrsnili so zopet v nižino svojega resničnega čutstvom in pokazali so — svojo nprav in svoje sreč. V isti resoluciji, v kateri dolže Slované, torej večino, da si le-ta hoče na brutalen način pridobiti nadvladje v deželi, ko torej Italijani kličejo vladu na pomoč proti nasilju, v isti resoluciji zahtevajo nadvladje za-se, za — manjšino!

Gospôda so v svoji resoluciji povedali slednjič vendar-le resnico! Dobro je tako! Dunajski krogi vedo sedaj, kako stoji stvar po Istri. Vedo, da Italijanom gre le za nadvladje! Vidijo pa lahko tudi, da so ničevi vsi razlogi, na katere se sklicujejo laška gospôda v podkrepljenje te svoje zahteve. Statistika jim pravi, da so Italijani v manjšini;

ozri ter dejal čez nekaj časa: „Klanjam se vam, madame, vi dobro umejete komfort“.

Kakor bi se bal, da bi razgovor, ki se pričinja s tako oddaljenimi stvarmi, ne prišel dovolj hitro do smotra, je nadaljeval:

„Komu se imate zahvaliti za to gizdavost? Soprogu ali ljubimcu?“

Ne da bi se ganila, dà, ne da bi ga pogledala, je odgovorila:

„Obema“.

Ta predrznost ga je zmešala nekoliko.

„Torej priznavate, da je ta človek vaš ljubimec?“

„Seveda... zakaj pa ne?“

Fran jo je trenotje gledal molčé. Tudi ona je bila sedaj blesta, da-si je bila mirna, in z ustnic jej je izginil vedni tihi usmev.

Nato je nadaljeval on:

„Čujte me, Sidonija. Ime mojega brata, ime, katero je dal svoji ženi, je tudi moje ime. Ker je Risler toli neumen in slep, da vam dopušča, da je skrunite, potem je naloga meni, da je čuvam... Zato zahtevam od vas, da poveste gospodu Fromontu, naj si naglo poišče druge mètrese ter se dà od kake druge ugonobiti... Sicer...“ (Pride še).

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

A Sidonija se še ni dolgočasila. Živela je tako, kakor jej je bilo po godu, uživala srečo, kakoršno je mogla doseči. Njena ljubezen do Georges ni imela v sebi nič strastnega, nič romantičnega. On je bil zanjo le drugi soprog, ki je bil mlajši in zajedno bogatejši od prvega. Da popolni ta malomeščanski značaj prepovedane zveze svoje, je poklicala svoje stariše v Asnières ter jih nastanila v hišici na koncu tega kraja. Častitljivi, navlašč slepi oče in nežna, vedno zaslepljena mati sta bila zanjo čestita okolica; čutila je, da je potrebuje tem bolj, čim niže pada.

Na ta način je bilo vse dobro uravnano v mali, zlobni glavici, ki je bila hladnokrvno premislila pregreho; zdelo se jej je, da sme mirno naprej živeti kakor doslej, kar je nenadoma prišel Fran Risler.

Že, ko ga je ugledala, ustopivšega, se je zavedla takoj, da je v nevarnosti njeni mir in da se boče med njima godilo nekaj resnega, važnega.

Pri tisti priči se jej je že tudi rodil sklep. Sedaj ga je bilo treba le izvesti.

Paviljon, kamor sta se bila umaknila, je bila velika okrogla soba, čije štiri okna so imela razgled na različne strani, pripravljene za popoldanske počitke poleti, za tiste vroče ure, ko človek išče zavetja pred solncem in brenčanjem žulek na vrtu. Ob stenah se je okrog in okrog raztezal širok, nizek divan. V sredi je stala istakto nizka, rudeče položena mizica, na kateri so ležale posamične številke modnih časnikov.

Tapete so bile nove in njih risarije — ptice, frfotajoče med višnjelkastimi šopi trsja — so spominjale na poletne sanje, lahko podobo, ki plava med dremajočimi očmi. Spuščena zagrinjala, preproga na tleh in ameriški jasmín, ki se je zunaj ovijal mrežastih sten, je širil po sobi prijeten hlad, katerega je množilo šumenje bližnje reke in pluskanje njenih valov ob obrežje.

Ustopivši, je Sidonija takoj sedla na divan ter dolgo, belo vlečko vrgla nazaj, tako, da se je s snežno lahkoto ovijala njenih nog. In čakala je jasnih oči in smehljajočih se ust, na stran nagibaje malo, s pentljo okrašeno glavo.

Fran je bil bled kakor smrt. Obstal je, se

dogodik, kakor je bil oni pred par dnevi — ko je na odprtem morju, prav po načinu piratov, zbe- snela in najeta sodrga napadla četvorico obnemoglih mladeničev — pravijo, kaka je ona kultura, ki so jo laška gospóda vcepili svoji masi; povdarjanje „zgodovine“ in „rimske kulture“ v resoluciji piran- ski pa razodeva na grozno jasen način, kam vleče srce to gospódo!

Vse njih postopanje kaže laško gospódo kakor krivičnike; sredstva, ki jih rabijo v političkih borbah, jih kažejo nasilnike, kadar pa hote va- rati svet in zatajevati dejstva, se pa kažejo sami — hinavce!

Državniki avstrijski, odprite vendar enkrat oči in oglasite se k besedi in — dejanju!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 22. aprila 1897.

Spremembe v Trstu? V zaderskem „Na- rodnem listu“ čitamo, da je med onimi osebami, ki se imenujejo eventualni nasledniki namest- nika Rinaldinija v Trstu, tudi ministerjalni svetnik, pl. Ebner. Mož da je jako pravičen in ni na- sproten Slovanom. Pozna da tudi dobro naše južne pokrajine. — To smo zabeležili po dolžnosti kronistov.

Shod v Gorici. Državni poslanec dr. Gre- gorčič je sklical na velikonočni ponedeljek ob 11. uri predpoludne v slovenski čitalnici v Gorici shod volilcev V. kurije. Udeležba je bila tolika, da je bila polna vsa dvorana. Dr. Gregorčič je poročal o sedanjem položaju v parlamentu na Dunaju. Po njegovem menenju je danes položaje še precej ugodno. Večina se je res ustanovila za hrbtom im morda tudi proti volji grofa Badenija. Dobre nade je, da ta večina ni le začasna, ampak da jej je obstanek zagotovljen. Kajti vse stranke da so, predno so stopile v to večino, dobro premislile svoj korak. Največo zaslugo za ustvarjenje te večine da imajo v prvi vrsti Čehi, pa tudi Poljaki. Glede jugoslovanskega kluba, za katerega ustanovitev se je že toliko govorilo pred in med volitvami, je re- kel dr. Gregorčič, da se ta ni mogel ustanoviti, ker so bili temu nasprotni nekateri kranjski po- slanci, o katerih bi mogli misliti, da so prišli na Dunaj vezanimi rokami. Ti slovenski poslanci so namerovali takoj po svojem prihodu na Dunaj, sto- piti v zvezo z maloruskimi poslanci in so hoteli povdarjati na prvem mestu svojega programa ver- sko vprašanje. Ker pa toliko mi slovenski kolikor hrvatski poslanci nimamo nič proti njih verskemu stališču, in ker so se omenjeni kranjski poslanci hoteli združiti itak le z drugimi slovenskimi poslanci, ni bilo težko zasnovati državnozborske skupine, ki odgovarja našim in kranjskih poslancev namenom. Dalje misli dr. Gregorčič, da je naše položanje u- godnejše tudi zaradi tega, ker se imamo mi Pri- morci sčasoma nadejati pomoči tudi od krščanskih socialistov. Kajti ti poslednji zavzemajo odločno nemško stališče le tam, kjer se gre za nemške in- terese. Nasprotno pa so pripravljeni pomagati nam, tem bolj, ker vado, da je naše italijanstvo pod vodstvom židovstva. — Glede razmerja med večino in vlado pa misli dr. Gregorčič, da minist- stvo ne more obstati v svoji sedanj- sestavi. Grof Badeni da ima le dvojno pet pred seboj: ali zopet razpustiti državni zbor, ali pa izločiti one življe iz ministerstva, ki stoje s svojim mišljenjem bolj na strani liberalcev. Ko- nečno je dr. Gregorčič konstatiral, da so sedanje razmere primorskih Slovanov jako žalostne.

Zbrane je opominjal, naj spoštujejo povsedi določila zakonov in naj se ne dajo zavajati po iz- zivanjih od italijanske strani. Naši poslanci so pa že poskrbeli za to, da se te razmere opišejo na drugem in varnejšem mestu. Ko prideta do raz- prave nujna predloga istrskih in goriških (sloven- skih) poslancev, skočijo seveda Italijani gotovo po koncu, češ, da vsi dogodki, katere bomo nava- jali mi, so le gole izmišljotine in obrekovanja „mir- nega italijanskega življa“. Na drugi strani pa je imel grof Badeni dovolj časa, da si je od svojih podrejenih organov preskrbel potrebnih poročil. No, ta razprava bode imela vsaj ta dobiček, da bode te vi, ki ste vse videli na lastne oči, mogli primerjati poro- čila oblasti z resničnimi dogodki.

Atentat na kralja Humberta. Sinoč je došla v Trst brzojavka iz Rima, naznanjajoča, da je včeraj popoldne bilo v resni nevarnosti življe-

nje kralja italijanskega Humberta. Ko se je nam- reč ob 2. pop. kralj peljal se svojim pobečnikom na dirkališče, skočila je neka oseba na kraljevi voz ter zamahnila z nožem, hoté poriniti istega kralju v prsa. Toda kralj je poskočil naglo in se tako izognil sunku. Napadalec so takoj prijeli ka- rabinjeri. Napadalec se zove Pietro Acciarito, je v 24 letu svoje dóbe in je kovač po rokodelstvu. Napadalec trdi, da ni bil nikdo sporazumljen ž njim. — Na dirkališču je množica prirejala kralju nav- dušene ovacije. Kraljica je došla pozneje in je vsa prebledela, ko je zvedela, kaj se je zgodilo. — Na večer se je zbrala ogromna množica pred kra- ljevo palačo, godbe so svirale in mesto je bilo v zastavah. Kralj in kraljica sta se mogla opetovano pokazati na balkonu. — Napadalec se je kazal, ko so ga jemali na zapisnik, jako eksaltiranega in je možno tudi, da ni pri pravi pameti.

Grško-turška vojna. Poslednja poročila ja- sno govoré o hrabrosti in žilavosti grške vojske, kajti kljub temu, da imajo opraviti s krutim, jako utrjenim in skoro dvakrat močnejim sovražnikom, držé se zmagovito po vsej Tesaliji. Kjer pa se bje boj, tam so Turki in Grki liki levi in ni to- rej čuda, da ostajajo bitke cele dnevene nedolocene. Okupacija Larise pa brčkone ne pojde Turkom kar tako gladko izpod roke, kajti, kakor je spo- ročili Edhen-paša v Carigrad, imajo trije turški voji, broječi 35.000 mož, opraviti z grško vojsko 40.000 mož, ki odločno branijo sleherni ped zemlje. Turško vojsko da bode torej treba pomnožiti in to da je potrebno tem najnujnejše, ker so si Grki zo- pet pridobili Tirnavos, utrjeni prelaz severno La- rise, katera pridobitev je poprej odprla Turkom pot v Lariško planjavo.

Grki so izkrcali nekaj vojakov v zalivu Arta, ki imajo nalog osvoboditi si Preveso. Splošno se sodi, da te naloge ne bode težko izvršiti, kajti utrdba je valed bombardovanja jako oslabela, a posadka nima ne živeža ne streljiva, da bi se mogla dolgo upirati. Privatna poročila, došla iz Aten, trdé celó, da je Prevesa že padla Grkom v roke, toda temu ni kar slepo verovati, kajti ta poročila so, kakor rečeno, privatna in prihajajo iz — grškega vira.

Slednjič beležimo še govorico, da grško vojno brodovje plevi baže proti solunskemu zalivu, v nadi, da naleti na pohabljeno turško brodovje in da je uniči. Zajedno pa da ima grško brodovje nalog, širiti strah in trepet po turškem obrežju. Ako je poslednja govorica tudi resnična, treba reči, da bode tako postopanje grškega brodovja bore malo koristilo Grški in nje stvari!

Zadoščenjem beležimo tu, da tudi dunajska „Reichswehr“ jednake sodi kakor mi o načinu, po katerem je rešiti sedanje homatije na Vztoku: v sporazumljenju med Avstrijo in Ru- sijo. Piše namreč: „Mi ne pričakujemo ničesar od pooredovanja Evrope, vse pa od akcije obeh v prvi vrsti poklicanih vlasti: Avstro-Ogerske in Rusije. Ako hočemo, da ostaneti mirni Srbija in Bolgarska, imati le Rusija in Avstro-Ogerska obilih sredstev zato. Ako naj se likviduje evropsko go- spodarstvo sultanovo, pojde za interese Avstro- Ogerske in Rusije. V sporazumljenju teh dveh vlasti sojamstva za mir Evrope. Za našo stvar gre. Interesi in stališče vevlasti države zahtevajo varstva, ako bode nadaljevala kriza na Balkanu. Črta, ki določa smer naši po- litiki, kaže na sporazumljenje z Rusijo. Garancije miru in obrambe naših interesov so poverjeni mir- nim vspehom lojalnega sporazumljenja Avstro- Ogerske z „carske državo“. Tako je! Le oni, kdor hoče škodovati našem imenu, našem vplivu in našim trgovinskim interesom na Balkanu — le oni si more želeti nazaj nekdanjih časov slepe gonje zoper Rusijo.

Različne vesti.

Vedno objektivni „Triester Tagblatt“ je po- snel včeraj po seveda istotako objektivnem „Osser- vatoru“ nastopni dopis iz Kopra: „Velikonočni prazniki so minoli povsem mirno če tudi je došlo semkaj na tisoče izletnikov. — Danes, po zaključku praznikov, se vsi učni zavodi zopet pričeli s po- učevanjem. Zadovoljstvom se opaža, da so se po- vrnili tudi slovanski dijaki in da tudi isti obisku- jejo pouk. Za vse slučaje patrolirata vendar dva orož- nika v bližini šolskega poslopja. Ni najmanjšega dvoma, da se slovanskim dijakom ne

skrivi nijeden las, kakor je bilo tako že 25 let, odkar je tu učiteljske“.

Bravo! „Triester Tagblatt“ ostaja torej pri tem, da v 25 letih ni bilo nikacega napada na slovanske dijake. Čudno pa se nam zdi ob tej divni miroljubnosti Koperčanov in ob neznanskem veselju istih na tem, da so se povrnili slovanski dijaki, kaj prav za prav iščeta okolo šolskega poslopja tista dva orožnika? Čudna ilustracija k tej miro- ljubivosti in temu veselju je pa vendar dogodek na parniku „Carli“, o katerem smo poročali predvče- raj. Toda pustimo to, kajti nam ne gre vera, ker smo „zbešneli“ v strankarskem fanatizmu tako, da ne moremo soditi objektivno! Pač pa nam bodi dovoljeno, da navedemo tu, kar je pisala predsinočna poluoficijozna „Sera“ pod datumom 21. t. m.: „Vče- raj popoldne so bili nekateri slovanski dijaki tu- kajšnjega učiteljskega, vračajoči se po velikonočnih praznikih, insultirani med vožnjo na parniku „Carli“, ne da bi bili dali kak povod k temu. Povod je bil ta, da so govorili v svojem materinem jeziku. Neki stotnik lovcev in neki pro- fesor sta branila dijake. Brez posredova- nja teh dveh gospodov bi bila imela stvar lahko jako resnih posledic. Po prihodu parnika se je dogodek prijavil oblasti. Čas bi bil, da bi nehali, kajti taki dogodki gotovo ne delajo časti meščanstvu“.

Ali si čula „Triesterica“? Točno se je ure- ničila tvoja trditev, da se dijakom ne skrivi noben las! Ne, skrivil se res ni noben las oni četo- rici slovanskih dijakov, ali malo je manjkalo, da se ni — zmočil.

V pojasnilo in obrambo. Govoré o dejstvu, da so se na velikonočno nedeljo v sv. Križu mo- rale sneti trobojnice in avstrijske zastave, nam očita tržaški dopisnik „Slovenskega Naroda“, da zagovarjamo orožnike in policijo. To očitanje je že samo na sebi tako nezmislno, da bi prav lahko jednostavno molčali o njem, ali pa bi zabe- ležili jednostavno, da smo dotično notico napisali tako, kakor so nam jo narekovali Križani sami, došli v naše uredništvo v torek zjutraj, in bi po- tem napravili piko.

No, par besed pojasnila in obrambe vendar ne bode škodilo, da ne bode misliti kdo, ki raz- mer ne pozna, da smo morda Bog ve v kakih zvezah s tržaško policijo.

Stvar je bila taka-le. V nedeljo so orožniki res odredili, da se morajo sneti vse zastave, in res je bil v njih spremstvu capovilla. Radi tega poslednjega dejstva nismo hoteli napasti policijskega komisarja, ker niti Križani sami niso bili na jasnem, da se je capovilla pridružil orožnikom po želji komisarja. Stvar je dvomljiva tembolj, ker so na Proseku še vedno isti orožniki, ki so se nekako uživali v prejšnji — magistratov zistem in jim menda ne gre prav v glavo, da imajo sedaj — družega gospodarja. Možno je torej, da se je ca- povilla pridružil orožnikom le po stari „lepi“ na- vadi. Nam pa ni navada, da bi napadali oblasti same, ako se nam vsiljuje menenje, da so grešili le podrejeni organi. — O nesporazumljenju smo smeli govoriti, ker je gola resnica, da je potem, ko se je deputacija Križanov pritožila pred poli- cijskim komisarjem, takoj prihitel stražmojster v sv. Križ in se je opravičeval, da so si orožniki slabo tolmačili dobljeno povelje, in ker je res, da so naslednjega dne vihrale vse zastave, avstrijske in narodne, in to ne le po hišah, ampak tudi sredi vasi, na na drogu nad 10 metrov dolga trobojnica. Mi to- rej nismo hoteli zagovarjati ni orožnikov ni policije, ampak izrekli smo le svojo zadovoljstvo, da je policijska oblast takoj razveljavila svojo, ali svo- jih podrejenih organov nesrečno in neopravičeno odredbo. — V tem, da smo pohvalili razveljavlje- nje odredbe, je izražena obsodba naredbe same. To je vendar logično. Rekli smo tudi, da je oblasti zagotovljena hvaležnost vseh, ako bode ista spošto- vala čutstvovanje razburjenega ljudstva in bode na ta način najlepše čuvala isto pred nepremišljenimi koraki, torej pred nesrečo! To sicer ni bilo pisano s kolom, bilo je rahlo, ali vendar dovolj razumljivo za slavno oblast. Ako pa nas pouči bo- dočnost, da tudi državni policiji velja zistem ma- gistratov glede na našo okolico, potem — o tem naj bodeta uverjena dopisnik „Narodov“ in ves svet — bomo znali govoriti tudi mi. Prenaglit pa se

ne smemo, že zato ne, ker moramo pripoznati, da se je policijska oblast vedla taktno med vsemi pripravami našimi za volitve! In to so bili burni časi. Ako pa bode postopanje policijskih organov odslej drugačno, postanemo drugačni tudi mi. Vsaka stvar na svojem mestu in o pravem času!

Kdo napada? Iz Gorice nam pišejo včeraj: Te dni se vrše tu vojaški nabori, a ne vrše se v središču mesta, ampak na dveh točkah periferije mesta. Novincem je dovoljeno hoditi le po nekaterih ulicah in ves policijski aparat skrbi za to, da ne bi kateri novinec zašel na kako drugo prepo-vedano ulico. — V četrtek v jutro je došlo mnogo naših fantov iz Brd ter so skupno korakali na namenjeno mesto. Ko so šli po ulici via Giardino in so dospeli do hiše, v kateri stanuje goriški župan, začela je iz županovega stanovanja padati na nje ploha in toča: voda, blazine, steklenice, stolice! — Fantje niso storili ničesar, kar bi moglo izzvati to točo. Pač, nekaj so res storili: po stari navadi novincev so peli medpo- toma, semtertje zavriskali in vsklinili kak „živio“. Da-li pa je ta „greh“ tolik, da bi mogel opravičiti padanje toče in plohe iz županovega stanovanja, o tem naj razmišljajo pametni ljudje. — Seveda so se Italijani hitro izmislili, da so vsemu krivi novinci, češ, ker so začeli kamenje metati v hišo. To je drzna laž! In da je res laž, pričajo lahko oni 4 redarji, ki so sledili fantom. Kdo napada torej?!

V Gorici so jeli takoj ugibati, kdo neki je bil tisti junak, ki je metal skozi županovo okno, kar mu je ravno prišlo v roko? Govori se tako-le: župan sam pravi, da je to najbrže storil njegov sin, sin zvrta greh na deklo, a dekla meče greh na — župana!!! Sicer pa nas malo briga, kateri člen družine županova je zagrešil oni čin „avite col- ture“; nam zadošča, da smo zabeležili to, kar se je zgodilo.

Komentuje naj stvar vsak po svoje; posebno pa prosimo gospode državne poslance, da ne po- zabijo na komentar, ko se bode razpravljalo v zbornici o nujnem predlogu Gregorčič-Coroninijevem.

Slovanska čitalnica v Trstu priredi nocoj v svojih prostorih glasbeni večer v korist dijaške kuhinje v Trstu, na katerem bodo sodelovali gospici Teodora in Georgina Lauričevi, gg. VI. Odstrčil in Zd. Vrbka in novo ustanovljeni ženski tamburaški zbor. Z ozirom na vzvišeno svrhu zabave je pri- čakovati mnogoštevilne udeležbe. Slovanski gostje so dobro došli. Začetek ob 8½ uri zv. Ustopnina za osebo po 1 gld, za družine po 2 gld.

Del. podp. društvo pozivlja na redni občni zbor, ki bode dne 25. aprila t. l. ob 4. uri pop. v telovadnici „Tržaškega Sokola“ (ulica Farneto). Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov; 2. Društvena kronika, poročila tajnik; 3. Poročilo denarničarjevo o računu za leto 1896, in poročilo pregledovalcev računov; 4. Poročilo gospodarjev in knjižničarjevo; 5. Prošnje za izredne podpore. 6. Posamični pred- logi; 7. Volitev predsednika, 22 pravih in 6 na- mestnih odbornikov v smislu §§. 19 in 24 pravil. (Pravico voliti imajo oni, kateri so prekoračili 18 leto, voljen sme biti le polnoleten ud); 8. Volitev 3 pregledovalcev računov za l. 1897. v smislu §. 22. pravil; 9. Volitev dveh udov razsodišča. — Členi se pozivljajo, da pridejo na zbor v zadost- nem številu, kakor zahtevajo pravila, da ne bode trebalo sklicevati zbora še enkrat.

ODBOR.

„Del. podp. društvo v Trstu“. Iz poročila, ki ga je sestavil odbor o delovanju v minolem društve- nem letu, posnemamo:

„Že večkrat smo povdarjali, da zavzema naš zavod, gledé na število svojih členov, prvo mesto med vsemi slovanskimi društvi v Trstu; in ker so člani našega društva skoraj da izključljivo delal- skega stanu, je to društvo tudi velikega pomena in neprecenljive važnosti za slovenski živelj in za naš narodni razvoj ne samo v mestu tržaškem, am- pak njegovo delovanje izliva svoj plodonosni vpliv tudi široko na narodno in socijalno gibanje naših bratov iz okolice, na katere pritiska skoraj da še z večjo silo, nego na nas sovražna pest raznarode- nja, potujčevanja in demoralizacije. Posebno moremo povdarjati, da sme biti naše društvo ponosno, ako se pomisli, da je ono zabranilo premnogim našim bratom delalskega stanu, da niso poginili v silo- vitem valovju naših narodnih sovražnikov in da niso postali srditi sovražniki naše države in onega

roda, iz katerega so izišli. Seveda tudi v tem oziru bi se dalo naštetih nekoliko izjem — ali dobra ve- čina je pač ostala zvesta naši stvari in ako smemo ugibati in sklepati iz uspeha, doseženega v pro- šlem letu glede na napredek in razvoj tega dru- štva za bodoča leta, utegnemo računati z matema- tično gotovostjo, da i prihodnost, če tudi se nam ne razkriva v posebno rožnatem svitu — nam pač obeta in zagotavlja siguren obstanek in metodičen napredek na vseh straneh.

Iz blagajnikovega poročila razvidite, da se je društveno premoženje pomnožilo v poslovnem letu v obeh zakladih za približno svoto gld. 2800 —; to ni sicer ogromna svota ali oziraje se na soci- jalne razmere, smemo biti do cela zadovoljni z do- seženim uspehom.

Nada, izrečena lansko leto, naj bi delodajalci neposredno plačevali v našo blagajno tretjino ted- nine — kakor se to vrši na okrajni blagajni — za svoje delalce, se žalibog ni uresničila in vsi naši v to svrhu storjeni koraki so bili brez uspeha. Le slavna tvrdka Economo & figlio dela častno izjemo tudi v tem slučaju: edino ta tvrdka je ustregla naši želji in pokazala svojo ljubezen do pravične stvari, na čemer jej bodi izrečena na tem mestu posebna zahvala. Ravno nasprotno pa moramo trditi o mestni plinarni, katera je pritiskom uplivala na svoje delalce, odnosno naše ude, da so bili primo- rani izneveriti se našemu društvu in upisati se v okrajni blagajni.

Bolnikov je bilo v minolem letu 468, to je 24 manj nego lani; slučajev bolezni pa je bilo 636. Podpore, pogrebščine in bolnišnični se je izpla- čalo 9816 gld. 26 nč. — Samo zdravila je dobilo 479 članov. Zdravila in kopelji so stali 1193 gld. 56 nč.

Izdalo se je torej za zdravniške in podporne namene 11009 gld. 82 nč.

Koncem leta 1896. je štelo društvo 1 častnega, 9 ustavnovnih in 29 podpornih členov. Rednih čle- nov je bilo 983 možkih in 260 ženskih*.

Zaključuje svoje poročilo o delovanju odstopajočega odbora in o splošnem društvenem dejanju in nehanju v upravnem letu 1896. polaga odbor vsem na srce, da naj vsi delajo po svoji možnosti in neprenehoma na to, da se bode dru- štvo razvijalo, povzdigovalo in širilo med našo de- lavsko maso čim dalje bolj, tako, da postane v bodoče čim večje in sigurneje zavetišče v obrambo blagostanja delalskega stanu in naših narodnih idejalov.

Le tem potem, ako se vsi podamo skupno in vstrajno na društveno delo, povzdigne se to dru- štvo do tistega cilja, po katerem že davno hre- penimo.

Za družine radi volilnih izgrediv zaprtih oko- ličanov darovali so nadalje:

Ivan Hribar, župan v Ljubljani	5.—
Bunc Krešimir in Dušan v Kastvu	2.—
Cvenkl Ante, Sevnica	1.—
Kurent D., Sevnica	—50
Endlicher, rudn. inž. v Ljubljani	1.—
Pakiž Emil, Štorje	1.—
Pavlinka Resmanova, Zalog	2.50
Dolenc R., Rudolfovo	2.—
Poslalo upravništvo „Slovenskega Na- roda“ v Ljubljani	25.—
(katero svoto so darovali neimeno- vani rodoljubi G. V. R. 10 gl., dr. Tavčar 10 gl. in Jos. Noll 5 gl.)	
Jakob Milavec, Maribor	1.—
Prokop, Volosko	1.—
V Richembergu nabrala Maks Ličen in Josip Čopič	15.20
V Kobariču nabral Jos. Rakovšček	24.50
Anton Grbec nabral	2.45
Rasi iz Abisinije (Salem alejkum Abi- sincev ob nastopu velikega rasa Samo)	6.55
Trije Avstrijanci za mali „vozem“	2.—
A. Furlan	1.—
Filip Kavčič nabral na Razdrtem, Ubelskem in v Senožeah (darovalci v posebnem izkazu)	20.—
Ukupno	gld. 113.70
Prej izkazanih	gld. 606.01
Ukupno	gld. 719.71

Imena darovalcev izkazanih, skupno nabranih in doposlanih nam svot prinašamo posebe na dru- gem mestu. Nadaljnje darove sprejema radovoljno ter deli mej potrebne družine naše upravništvo.

Imena darovalcev za družine zaprtih oko- ličanov. (Skupna svota je izkazna v splošnem iz- kazu): Po gosp. Antonu Kolar so darovali: Kolar Anton 1 gld.; Kolar Fani, Ribarič Miha, Čeh Jože in Rupena Gregor po 50 nč.; Garbas Miha 40, Kolar Milan 24, Seme Franc 26, Barte Ivan 30 Debeuc Medved 30 in Jernejčič 30 nč.; Pupis Anton, Bürkler Dragotin, Oman Paul, Černaš Dragotin, Kramer Fran, Kerhnaue Fran, Šfligoj Josip in Šaber Teobald po 20 nč. V gostilni vi- pavske zadruge so darovali: Josip Lisičič 10, Josip Majnarič 4, Krsto Mikelič 5, Roža Soderšnik 10, Josip Taučer 15, Fran Bernetič mlajši 5, Fran Bernetič starši 5, Anton Vatovec 10, N. N. 3, Godina Franc 20, Jakob Vatovec 50, Petravčič 20, Gregor Isterič 20, Josip Zore 20, Ščuka Ivan 30, Ščuka, soproga 20, Fran Zelen 20, Kocjanin I. 50 Bogdanovič Ante 50, N. N. pri Zadniku 50, Hra- broslav D. 10, Ivanovič 10, Tone Jagrov 10, Fran Valinov 10 in Trešetar 50, Coron 30 nč.

Iz Rihemberka smo prejeli svoto 15 gld. 20 nč. za rodbine zaprtih okoličanov. Izrekaje iskreno zahvalo vrlim Rihemheržanom na tem rodoljubnem činu, omeniti nam je še posebno gosp. Josipa Co- piča, ki se je posebno trudil z nabiranjem.

Iz sv. Križa Vipavskega nam pišejo: Na Velikonočni ponedeljek zbral se je naš mešani pevski zbor „Bralnega društva“ pri krčmarju Krpanu v sv. Križu pod vodstvom vrlih gospodov naduč. P. Medveščeka in učitelja Fr. Sinigoja ter je tamkaj pel krasne Slovenske narodne pesmi. Med petjem bil je govor o potrebi tržaško-okoličanskih družin, ki zavoljo volilnih izgrediv trpijo bedo. Nabiralo se je torej in nabralo pri obmizju 3 gld. 10 nč. Sprejmite blagovoljno ta mali dar, ki ni izšel iz bogatih rok, pač pa iz src, ki občutijo bedo naroda.

Štrajk v ladijastavbarskem zavodu pri sv. Roku. Predvčerajšnjem se je razglasilo, da je rav- nateljstvo tehniškega zavoda pripravljeno dovoliti štrajkovcem te-le koncesije: 1. Najnižja mezda za strokovne delavce (torej izvenzai težake in delavce nižje vrste) iznaša 1 gld. 60 nč. na dan. 2. Pre- gledati je pogodbe, segajoče do predlanskem. 3. Sedanjih in bodočih pogodb se je držati strogo. 4. Delo se skrči povprečno, za vse leto, za polure na dan. 5. Ukrene se potrebno, da neposredni predpostavljeni ne bodo grdo ravnali z delavci.

Toda, žal, štrajkovci nikakor ne marajo vsprejeti teh koncesij. Včeraj je bil v Miljah iz- reden shod, kateremu je prisostvovalo tudi par od- bornikov socijalno demokratiške zveze. Kljub vsemu nagovarjanju ostali so štrajkovci pri svojih zahte- vah, in so ponovili svoje prvotne zahteve: po 9 ur dela na dan vse leto, povišanje mezde za 20% in razne odstotke od dobička za posebna dela, olajščave za delo o praznikih itd. Ta pogajanja so torej ponesrečila in štrajk nadaljuje.

Prostovoljci za Grško. Včeraj se je odpeljalo na Lloydovem parniku „Minerva“, ki vozi iz Trsta v Carigrad, 21 prostovoljcev na Grško. Ti, za grško stvar toli navdušeni mladi moške so grške, nekateri laške in nekateri finlandske narodnosti. Med njimi sta mladi zdravnik dr. Megari in pa Furlan Della Mattia, oni znani težak, ki je bil predlanskim odkorakal s Francozom Grandin-om („le marcheur“) iz Trsta v sveto deželo in ga celó prekosil.

Papežev dar perzijskemu šahu. Sv. Oče Lev XIII. je podaril perzijskemu šahu svojo lastno mozaik-podobo. Ta podoba prikazuje papeža, de- lečega blagoslov s Petrovega stola.

Bosenska razstava v Berlinu. Minoli teden so odprli v Berlinu v hotelu „Monopol“ razstavo bosensko-hercegovskih umetniških proizvodov. Raz- stavo je zasnovala deželna vlada bosenska. Slo- vesnemu otvorjenju prisostvovali so: avstrijski od- poslanec pl. Szögyeny, grof Evgen Zichy, kitajski in portugalski odposlanec in mnogo povabljenih odličnjakov.

Sodnijsko. Predvčerajšnjem je bila razprava zoper težake Alojzij Rudizza, Josip Biasol, Ivan Blonda in Jurij Rapel, obtožene hudodelstva ta- tvina. Dobili so: Rudizza 6, Biasol 9, Blonda in Rapel pa po 18 mesecev ječe.

Težak Anton Virdelli je dobil 10 dnij za- pora, ker je 28. marca zvečer v neki gostilni v starem mestu kričal „Viva l'Italia“.

38letni čevljar Josip Fortuna iz Dekani je obsojen zaradi težkega telesnega poškodovanja na 4 mesece težke ječe.

Pokorilnica za pijance v New-Yorku. „Na predok“ javlja: Parlamentu združenih držav je predložen zakonski načrt države New-York, ki zahteva 100.000 funtov šterlin, za osnutje in vzdrževanje selske kolonije blizu New-Jorka, kamor naj bi se pošiljali navadni pijanci in druge nepristojne osebe. Te osebe naj bi ostale v tej koloniji pod posebnim nadzorstvom in specialnim ravnanjem tako dolgo, dokler se ne popravijo in se ne naučijo pristojnosti. — Kaj tacega tudi pri nas ne bi bilo odveč.

Dober odgovor V neko ljudsko šelo je došel šolski nadzornik. Otroci so ga pozdravili običajnim: „Hvaljen Jezus!“ Namesto „Na veke!“, odgovoril je gospod nadzornik: „Lepo je to, da je mladina uljudna in da pozdravlja ugledne ljudi. A vi ne poznate vsakega, da-li je kristjan, pagan ali Turk. Zato recite kadar pozdravljate: „Dobro jutro!“, ali pa „Dober dan!“, kakor je že dnevna doba. Ali ste razumeli?“ Otroci so pritrdili. „Torej“, se je obrnil nadzornik do najbližega mu fantiča, „ti mali, reci mi, kako me bodeš odslej pozdravljal?“ Mali Peter je odgovoril: „Pozdravljal vas bodem: Dober dan!“ Dobro, a zakaj?“ je vprašal nadzornik. „Zato“, se je odrezal deček „ker ne vem, da li ste — pagan ali Turk!“

Opozorjamo naše čitatelje na današnji in slerat „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Koledar. Danes (24.): Jurij, mučenec; Bena, muč. — Jutri (25.): I. povelikonočna (bela) nedelja. Marko, evangelist. — V ponedeljek (26.): Klit, papež; Marcellin, papež. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 5. uri 6 min., zatoni ob 6. uri 54 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 14 stop., ob 2 pop. 16.5 stop. C.

Klopotec.

Novela.
(Dalje.)

Prisodili so ji vse mogoče narodnosti, a njej ni bilo pomagano.

Ker sem nekaj bil pol leta na slavni univerzi v Salamanki, znal sem še dokaj dobro španjski.

Da bi postavil slovensko oliko v najsvetlejšo luč, poprosil sem brzo svoj spomin za nekaj primernih točk iz: Kniggejeve knjige: „Umgang mit Menschen“ in „Guter Ton“, pa tudi za neke opombe svojega plesnega učitelja.

Lepo sem stopical k Španjolki, potegnil z desnico klobuk z glave, ki pa je kmalo romal v levico, se priklonil, da je bila moja glava v visočini njenega drobničkega pasa, ter sem rekel z glasom, ki mi je pričal s svojo modulacijo, da se mi je vkradlo premnogo krvi v glavo: „Milostiva gospica!“ — za tako sem je koj klasificiral ter ji prisodil 18 let — „blagovolite moji malenkosti zapupati svoje želje — popolno sem Vam na razpolago“. —

Na njenih rudečih ustnicah zazibal se je smehljaj, za katerega bi koj plačal tri „štefane“ najboljšega ljutomerčana — odprla je svoje majhne ustice — bal sem se, da bodo za kako daljšo in debelejšo besedo premajhne — s teh ustnic pa je zazvonilo milo, a vendar tako veselo, da se lahko skrije ljubljanski Samassa z vsemi zvonovi svojimi, da, celo tisti zagorski zvonovi, ki tak milo pojó, zbal bi se take konkurence!

„Hvala Bogu, da vsaj nekdo razume španjski“. Te besede mi niso dišale ravno po zelo važnem poklonu, pa zopet se je prikazal smehljaj, krasen, da mu prvi niti senca ni bil; potolažil je popolnoma mojo občutljivost. Zopet sem zbiral lepih besed, da bi ji ponovil svojo ponudbo, kar pa gotovo ni pričakovala, ker zopet so se odprle ustice — in da sem zagledal dve vrsti svetlo belih zobčkov, je razumljivo samo ob sebi.

„Primorana sem, Vas nadlegovati sprejetjem Vaše galantne ponudbe. Če ste res toli ljubeznjivi, prosila bi v prvi vrsti za voz in pa kako stanovanje, ker trudna sem grozno“.

Zadovoljno sem si slikal obraze, ki bi jih napravili moji znanci v jedinem slovenskem hotelu „Pri kroni“, če bi dovel tje svojo zanimivo Španjolko.

A ravno ona mi je uničila sama te slike, kajti rekla je:

„Najrajši bi stanovala zunaj mesta; ako bi se dobila kaka majhna vila; vzela bi jo v najem, ker ostanem nekaj tednov v celjskih toplicah“.

S kakim veseljem sem slušal te besede, pa lahke vsakdo ume; na šminklavškem hribu — celo na vrhu — stala je vila starega Rebka, ki je pred nekoliko mesecev odromal v sveto deželo. Ko je odhajal, izročil je ključa k vili meni, mené: „Če se oglasi kedo, pa dajte vilo čez leto v najem; polovica najemnine je Vaša!“

Cela polovica lepe najemnine se mi je svetila, a upati sem tudi smel, da v društvu svoje Španjolke preživim gori marsikatero krasno urico.

Vsa stvar se mi je posrečila, ker že tisti dan nastanila se je v vili, a jaz sem pozno v noč pri svitu blede lune premišljeval njeno povabilo, da naj kratim čas njej, v kolikor dopušča meni moj čas

Nekaj dnij po njenem prihodu sva bila — seveda ona in jaz — pod košato tepke, ki jo je vsadil Rebkov praded nekaj korakov pred vilo. Ona je sedela na nizkem stolu, ki sem ga jej prinesel jaz iz sobe, a jaz sem ležal na zeleni trati pri njenih nogah — na trebuhu — ter zrl v njo. (Pride še.)

Najnovejše vesti.

Carigrad 22. Gazi Osman paša je danes odšel na bojišče. (Osman paša je oni sloviti vojskovodja, ki je bil poveljnik turške vojske v Plevni v vojni med Rusijo in Turčijo).

Larisa 22. Grška artilerija v Raveni se je pomnožila in je prisila k molku turško baterijo pri Villi. Pri Tirnavosu in Mati so živahni boji. Pri Mati so Grki potolkli turško konjico in so jim povzročili mnogo zgube.

Loudon 23. Reuterjeva pisarna javlja: Grki so zopet zaseli Rivovali. Turki so bili vrženi velikimi zgubami pri Ligariji po boju, ki je trajal ves dan. Glasi se, da se Turki umikajo preko soteske Meluna proti Elasoni.

Carigrad 23. Turška vlada je zagotovila včeraj popoldne, da jej ni ničér znano, o kaki akciji grškega brodogoja proti Solunu.

Atene 22. Oklopno brodogoje grško bombarduje Katerini. Pornšenih je več javnih poslopij, med istimi tudi zaloga živil. Brodogoje je bombardovalo pristanišče za silo Letohori in je zapalilo isto. — Zapadno brodogoje bombarduje Murtas v pristanišču Preveza.

Atene 22. Tudi v Epiru zmagujejo Grki. Govori se, da se je tamošnje krščansko prebivalstvo dvignilo proti Turkom.

Atene 22. Po Tesaliji so mogli Turki zasesti le prelaz Nezero. Na vseh drugih točkah, kjer so Turki zbrali svoje sile, so bili zavrnjeni odločno od grških vojakov. Grki niso nikdar zgubili Tirnova.

Atene 22. Število ranjenih Grkov znaša 6700. Število mrtvih neznatno.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k Vis prejasno gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Štefanije
Steklenica velja 90 kr

Trgovinske brzojavke in vsti.

Budimpešta. Pšenica zajesen 6.97 6.99 Pšenica za spomlad 1897 7.78 do 7.82 Oves za spomlad 5.65—5.68. Rž za spomlad 6.12—6.15. Kozuza za maj-juni 1897. 3.45-3.47 Pšenica nova od 78 kil. f. 7.90 7.95 od 79 kilo. 7.95 8.— od 80 kil. f. 8.05—8.10, od 81. kil. f. 8.10 8.15 od 82 kil. for. — — — — — do 83 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 84 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 85 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 86 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 87 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 88 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 89 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 90 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 91 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 92 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 93 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 94 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 95 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 96 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 97 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 98 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 99 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 100 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 101 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 102 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 103 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 104 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 105 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 106 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 107 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 108 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 109 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 110 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 111 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 112 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 113 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 114 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 115 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 116 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 117 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 118 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 119 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 120 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 121 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 122 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 123 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 124 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 125 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 126 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 127 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 128 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 129 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 130 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 131 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 132 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 133 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 134 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 135 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 136 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 137 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 138 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 139 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 140 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 141 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 142 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 143 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 144 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 145 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 146 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 147 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 148 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 149 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 150 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 151 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 152 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 153 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 154 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 155 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 156 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 157 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 158 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 159 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 160 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 161 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 162 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 163 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 164 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 165 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 166 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 167 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 168 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 169 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 170 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 171 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 172 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 173 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 174 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 175 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 176 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 177 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 178 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 179 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 180 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 181 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 182 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 183 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 184 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 185 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 186 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 187 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 188 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 189 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 190 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 191 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 192 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 193 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 194 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 195 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 196 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 197 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 198 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 199 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 200 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 201 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 202 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 203 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 204 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 205 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 206 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 207 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 208 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 209 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 210 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 211 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 212 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 213 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 214 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 215 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 216 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 217 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 218 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 219 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 220 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 221 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 222 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 223 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 224 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 225 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 226 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 227 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 228 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 229 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 230 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 231 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 232 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 233 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 234 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 235 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 236 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 237 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 238 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 239 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 240 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 241 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 242 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 243 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 244 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 245 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 246 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 247 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 248 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 249 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 250 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 251 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 252 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 253 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 254 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 255 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 256 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 257 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 258 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 259 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 260 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 261 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 262 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 263 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 264 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 265 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 266 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 267 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 268 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 269 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 270 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 271 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 272 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 273 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 274 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 275 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 276 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 277 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 278 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 279 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 280 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 281 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 282 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 283 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 284 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 285 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 286 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 287 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 288 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 289 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 290 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 291 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 292 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 293 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 294 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 295 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 296 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 297 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 298 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 299 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 300 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 301 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 302 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 303 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 304 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 305 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 306 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 307 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 308 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 309 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 310 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 311 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 312 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 313 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 314 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 315 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 316 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 317 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 318 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 319 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 320 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 321 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 322 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 323 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 324 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 325 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 326 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 327 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 328 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 329 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 330 kil. f. 8.10—8.15 8.15—8.10. — — — — — do 331 kil. f. 8.10—